

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΚΙΣΕ ΔΑΥΙΔ ΣΑΛΤΙΕΛ
ΑΘΗΝΑ, 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020 – ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΙΣΕ

Εξοχώτατε κ. Πρόεδρε,

Με βαθειά συγκίνηση σας ευχαριστώ για την ύψιστη τιμή που η Ελληνική Πολιτεία μου εμπιστεύεται με την απονομή του παρασήμου του «Ανώτερου Ταξιάρχη του Τάγματος του Φοίνικος».

Σύμβολο αναγέννησης ο Φοίνικας, συνειρμικά φέρνει στο νου μου την αναγέννηση του Ελληνικού έθνους αλλά και την αναβίωση της ελληνοεβραϊκής κοινότητας μετά τη Ναζιστική λαίλαπα. **Η δύναμη της θέλησης για αναδημιουργία** -ακόμη και μετά τους χαλεπότερους των καιρών- είναι ένα από τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά που μοιράζονται οι Έλληνες, Χριστιανοί κι Εβραίοι.

Είναι το χαρακτηριστικό που μας πάει μπροστά ακόμη κι όταν τα δεδομένα είναι εναντίον μας.

Γι' αυτό και νιώθω υπερήφανος αλλά και **ταυτισμένος με τον συμβολισμό αυτής της διάκρισης. Μαζί με το μετάλλιο, λοιπόν, αναλαμβάνω και την ευθύνη που το συνοδεύει** για συνέχιση του έργου.

Αν και πρέπει να πω ότι ποτέ δεν θεώρησα ότι κάνω κάποιο έργο. Αυτό ήρθε αβίαστα, ως αποτέλεσμα της πορείας μου και της αντίληψής μου για τη ζωή.

Παιδί της αμέσως μεταπολεμικής εποχής, μεγάλωσα με την ελπίδα και το πείσμα για ένα καλύτερο αύριο, αλλά και με τις μνήμες των δεινών της αφανισμένης οικογένειας, της αποδεκατισμένης εβραϊκής κοινότητας. Ένιωθα **«γέφυρα»** και ο ρόλος δεν με κούραζε, αλλά μου άρεσε, κι έγινε χρέος.

Εξερεύνησα τις ρίζες του πολιτισμού και της θρησκείας μου, χωρίς να με περιορίζει η διαφορετικότητα. **Ενσωμάτωσα με καμάρι** τον Έλληνα, τον

Θεσσαλονικιό, τον Εβραίο. **Γεφύρωσα το παλαιό με το νέο**, την κοινότητα με την κοινωνία, τον εβραϊσμό με τον ελληνισμό.

Μόνο θετικά μπορούν να προκύψουν από τη ‘γεφύρωση’ και τη συνεργασία.

Η νοοτροπία αυτή με καθοδήγησε αργότερα και στη δουλειά μου, όπου οι επιχειρήσεις δεν ήταν αυτοσκοπός **αλλά γέφυρα** ανάμεσα στην Ελλάδα με την Ιταλία, με τη Γαλλία, με τον κόσμο... **γέφυρα πολιτισμού και προόδου**. Είναι τιμή μου που οι χώρες αυτές το αναγνώρισαν...

Στο πλαίσιο της Εβραϊκής Κοινότητας διεκδίκησα τα αυτονόητα. Η μάχη με τον αντισημιτισμό **δεν είναι έργο αλλά καθήκον**, η διατήρηση της μνήμης του Ολοκαυτώματος, η γνώση της ιστορίας, η προβολή του μοναδικού ελληνοεβραϊκού πολιτισμικού αποτυπώματος, η αναγνώριση από τη Γερμανία των ευθυνών της για το Ολοκαύτωμα και του χρέους της απέναντι στη Μνήμη και τους Έλληνες Εβραίους. **Όλα αυτά είναι το αυτονόητο χρέος προς την ταυτότητά μας αλλά και εγγύηση για το μέλλον μας.**

Στο ίδιο πνεύμα τάχθηκαν και οι ενέργειές μου για την προώθηση της Ελλάδας στον κόσμο. Η συνεργασία με ελληνικούς και ελληνοεβραϊκούς οργανισμούς της Διασποράς, με εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού, με διεθνείς εβραϊκούς οργανισμούς, καθώς και **οι αναβαθμισμένες σχέσεις Ελλάδος - Ισραήλ** δίνουν καρπούς ανάπτυξης και προόδου, επιβεβαιώνοντας την πάγια πεποίθησή μας για ουσιαστικά αμοιβαία οφέλη.

Ευχαριστώ από καρδιάς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας όχι μόνο για τη σημερινή τιμή, **αλλά και για το δικό του έργο.** Για τη στήριξή του στα ζητήματα που απασχολούν τους Έλληνες Εβραίους, για τη σθεναρή στάση του στην καταπολέμηση του αντισημιτισμού, για την υποστήριξη του Μουσείου Ολοκαυτώματος της Ελλάδος στη Θεσσαλονίκη -που είναι το πιο πρόσφατο και μεγαλόπνοο εκπαιδευτικό πρότζεκτ που έχουμε αναλάβει- καθώς και για την προώθηση των σχέσεων μεταξύ Ελλάδος και Ισραήλ.

Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» προς την οικογένειά μου, και ιδιαίτερα προς την αείμνηστη σύζυγό μου Λουκία που τόσο πρόωρα έφυγε, αλλά και τους συνεργάτες μου για την αγάπη και την υποστήριξή τους... διότι κανένα

έργο δεν πραγματοποιείται χωρίς ένα περιβάλλον από άξιους συνοδοιπόρους.
Είμαι ευγνώμων για τους υπέροχους, ανεκτίμητους και ικανούς ανθρώπους που είχα και έχω δίπλα μου.

Με τη δέσμευση και την υπόσχεση ότι θα συνεχίσω με τον ίδιο ζήλο το έργο μου για κάθε κοινωνική σκοπό, κλείνω με τα λόγια του μεγάλου Νίκου Καζαντζάκη, που τα αφιερώνω στην κόρη μου και στα εγγόνια μου, και συμβολικά -μέσω αυτών- προς τη νέα γενιά:

«Το πρώτο σου χρέος στην κοινωνία είναι να νιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους.

Το δεύτερο, να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους.

Το τρίτο σου χρέος, είναι να παραδώσεις στα παιδιά σου τη μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσουν»!

Μην σταματάτε, λοιπόν, να δουλεύετε και να προσφέρετε....

Σας ευχαριστώ